

سوره هفتاد و هشتم - نباء
این سوره در مکه نازل شده و ۴۰ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

از چه می‌پرسند؟! از آن خبر بزرگ! که درباره آن با هم اختلاف دارند! نه! به زودی خواهند دانست! پس (باز می‌گوئیم) زود باشد که بدانند! آیا ما زمین را مهد آسایش قرار ندادیم؟ و کوه‌ها را چون میخ‌ها! و شما را جفت آفریدیم! و خواب را نتیجه آرامش بر شما ساختیم! و شب را پوششی قرار دادیم! و روز را برای تحصیل معاش کردیم! و بالای شما هفت آسمان استوار بنا نهادیم! و چراغی درخشان قرار دادیم! و از ابرهای باران‌زا آب فراوان نازل کردیم! تا با آن دانه و گیاه برویائیم! و باغ‌های پردرخت به وجود آوریم! (۱ - ۱۶)
حقاً که روز داوری وعده‌گاه همه است! روزی که در صور دمیده شود و مردمان گروه گروه به محشر آیند! و آسمان گشوده شود و درها پدید آید! و کوه‌ها به حرکت آورده شوند و چون سراب گردند! همانا دوزخ کمینگاهی باشد! که سرانجام سرکشان است! که زمان درازی در آن بمانند! در آنجا خنکی و آشامیدنی نچشند! مگر آب جوشان و خونابه! کیفری که در خور آنهاست! زیرا آنها به روز حساب امید نداشتند! و آیات ما را لجوجانه تکذیب می‌کردند! ما همه چیز را در لوح برشمرده‌ایم! پس بچشید که شما را عذاب نیفزائیم! (۱۷ - ۳۰)

بی‌گمان برای پرهیزگاران کامکاری باشد! بوستان‌ها و تاکستان‌ها! نارپستان‌های همسال! و جام‌های مالامال! هرگز در آنجا سخن بیهوده و دروغ نشنوند! پاداش آنها از پروردگارشان عطای کافی باشد! پروردگار آسمان‌ها و زمین و آن چه میان آن دو است. خدای بخشاینده که با وی سخن گفتن نتوانند! آن روز روح‌القدس و فرشتگان در صف ایستاده باشد. هیچکس سخن نگوید جز آن که خدای بخشنده او را اذن دهد و سخن حق بگوید! آن روز روز حق است و هر کسی خواهد به سوی پروردگارش راهی بگوید! همانا شما را از عذاب نزدیک بیم می‌دهیم! روزی که آدمی به آن چه با دست‌های خویش از پیش فرستاده بنگردد و کافر گوید ای‌کاش که من خاک می‌بودم! (۳۱ - ۴۰)